

Harun Koçbay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.12.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bir Ömrün Durağında Kalan

Benden bahset, yeni doğan her güneşe akşam, az önce batan güneşe de
bahset benden
bir kuşun dala nasıl konuştuğuna
turnanın süzülüşüne
ceylanın suya nasıl indiğine
benden bahset

Ölü denizimizin kenarında yüreğime koy yapan yelkenlilere, rıhtımdaki çocuğa
istersen bi bahset benden
istersen...
gözlerinin yangınına, içindeki renklere
bir dal sahiline, yokuşuna, mercan maviliğine dalıp dalıp süzül zerreme amma
bi bahset benden.

Celali sevmelere dalıp dalıp uzaklara gitmenin manası nedir?
benden bahset
diyecekler
-"ay karanlık"
dalıp dalıp uzaklanma manası nedir? yelkenine dokun kirpiklerinin ucuyla..
benden bahsedecekler uzun uzun...
haydi şimdi süzül dünyasına ömrün
orda bir ben olacak, benliği ömrünün kafesinde bülbüllenen
bülbüle benden bahset
kırık dallarda söylediği her seste bir ben bahsi geçmiştir
bülbülün küllerinde
ama sen yine de benden bahset n'olur...

Üzerine akşam çökmüş bir şehre gir
sokak başındaki karanfil satan kadınlara
benden bahset
-üşüyoruz diyeceklerdir sana
fuzuli bir ömür geçti de heybemizden, dahasını göremedik...
uğramadık çiçekçi kadınlar kalmasın, tekrar tekrar benden bahset!
-hangi çiçek kaldı ki satamadığımız!
hepsini sattık da üşüyoruz yine de diyeceklerdir sana...
bahsi geçmişse benim o şehre girişim
çiçekçi kadınlar erken dönmüşlerdir evlerine
üşüyorlarsa, evlerine erken dönmediklerindedir

Kalmışsa, benden bir böcük'e söyleyecek
orda dur, benden bahset usul usul...
gece dinmeden, ben sende olduğum mühlet...

Öyle durgun yılgın sessizliğin ardından bıraktığın esmer bakışların
bir baharı güz etti, geçti ömrümün sahrasından
yıgın yılgın sessizliği kalmışsa düşlerimin sende
kulağına in
benden bahset

Celallenme, haberi gelecektir gönlümün sahrasındaki denizin uğultusu
her baharda sana açacaktır içimde çiçek tohumları
sahrayı ömrüm virandı, gözlerini görmeden

kokunu almadan, tenin tenimde deęilken
şimdi bir başka bahar, bir başka yaz oldu iim sen gldn ben bahsi oldu diye

řyordum, sabah her uyandığım da
deniz koyacaktım adını, içimdeki denizine benden bahset
alıp götürmen gerektiği bir volkan vardı içimde, yanıyordu ha böyle sana
fle dinsen gözlerindeki buzlar, elindeki cüzzam, resmindeki irak
bir sen kal birde bende ki sen
bende ki ben sende ki ben
ve

Kalmışsa, benden bir ck'e söyleyecek
orda dur, benden bahset usul usul...
Gece dinmeden, ben sende olduğum mühlet

mayıs/ haziran/ 2016
Harun KOÇBAY

Harun Koçbay

Düşeyazdım

okudum
dokudum, yaşamın en işlek caddesini
sorgudan sualden habersiz
kıydım canına da
gene terkine terkedildim
dünya viranesinin
dolaştım evreni seyrinle
bir adamın
yaşantısının en üstünde
dokundum da tüm zerrene
terkinden inip ayak basamadım
feleğin rahmine
gizemedim
o büyük adamın portresini
aşkın hangi haliyle sevişilirdi
bilemedim
katının tüm rengini
bütün değişimi bir gizde gizliydi mesela
bir gizdi
yeşermesi yeşermemesinden
daha garip olan bir topraktan
bir tohumun filizlenmesi
hava ışık su
toprağın rahminde gizliydi
ve
rahminde gizdir toprağın
âdem ve havva
.....
diyarbekir
harun koçbay

Harun Koçbay

Düşeyazılan Bir Umut

karlı
buzlu bir kış yolculuğunun
sonu varılmaz hülyaların yol aldığı
en işlek caddesidir umut
sonra yol
ekmek kavgası ve
şiir.
dinlenme tesislerinde
azıcık kıçımız sandalyeyi bulur oldu.
sonra tekrar yol ve
yolculuk.
gözler art arda gider oldu
kapalı karlı yollarda.
uzarda gider vakit
sonu ne zaman çayesinde duracaktan
beyazlaşır çay bardakta.
kar yağar
umut kefen giyer
vişne çürüğü sandalyede
topuğuna sıkılan hayallerindir
limansız kucakların ve
jan içinde sallanan kolların.
ardında batır umut taşları
kara bir denizde.

şimdi kara
kara bir denizin
soğuk sularında kaldı
çinekoplu tezgâhlar.
çinekop mavisine
dalar da gider umut
içine hüznün damlaları düşer
iklim daha da soğur
çay kaçak kokmaz olur.

işte
daha düşeyazılan
kara bir denizde
bir sandalyede
topuğundan asılan
tezgâha gelmeyen
çinekopun dişlerindedir
umut.

17-18.12.2013
Harun KOÇBAY
RİZE

Harun Koçbay

Kar Ve Yağmur

Gece
Yağmur yağar
Düşlerim birer birer erir
Şehrin tüm kar'ında
Saçlarının buklesi ürüyüşü saplanır
Düş rengime
Şehir saçlarında oynar
Kardan adamın havucu yerde
Mesela
Kömürü
Mürekkep lekesi yayar
Tüm duvarlara
Bu sokak dudaklarında kanar
İçinde sefinem alabora olur
Dudakların bir bende kalır
Sel olur
Şehir bedeninde

2013
Diyarbakır
Harun Koçbay

Harun Koçbay

O'nun Şiiri

Yapabilseydim eğer
Bu şehre gelirdim senle
Gül dikerdim her yana
Van gölünün kokusunu getirirdim pencereye
Annenin maydanozlarının yanına bir karanfil dikerdim
Sonra her sabah pencereni açtığında karahindiba üflerdim yüzüne
Yüzüm şenlenecekti yüzünle
Yapabilseydim eğer

Yapabilseydim eğer
Biraz kaçak biraz memleket kokulu bir çay koyardım kalpli kupana
Bahçedeki sehpanın üzerine
Kırtlama iki şeker bırakırdım tabağına
Yapabilseydim eğer
Biraz ceviz ve eşbabiyan bırakırdım avuçlarına
Yapabilseydim eğer
Damında meyva kuruturdum mevsim mevsim

Yapabilseydim eğer
Behlül abiye inat
Gölün ismini değiştirir adın koyardım
Mahpo Gölü derdim
Mahponun inci kefalleri derdim
Yapabilseydim eğer
Bütün şehri boşaltır senle yaşardım

Yapabilseydim eğer
Kardeşliği getirirdim şehrine
Bir Türk bir Kürt'le nasıl evlenir fikrini değiştirirdim
Yapabilseydim eğer
Bohçanı alır başa giderdim

Ama yapamadım
Şehrine geledim
Gül dikemedim bahçene
Avucuna eşbabiyan koyamadım
Yüzüne üfleyemedim
Kardeşliği getiremedim şehrine
Bohçanı alamadım ah ah

Yapabilseydim eğer
Bağışla
Yapamadım

Temmuz 2017
Bitlis

Harun Koçbay

Şahin Tepesinden İçimdeki Sen'e

Dağlardan süzülüp
Çıkan karlardır saçlarından eksik kalan
Vurur güneş
Bendeki saklı yüzüne
Çay demlenirken
Altında çay bahçeleri dururdu
Savaronanın
Hüznün ve hüsnün buluştuğu yerde
Rihtım ve martıların izdivaç yerinde
Çay bahçelerinin
Yeşilin
Limanın ve denizin yerlerinde
Dağmaran
Dağhan ve
Şahin tepesinde çekilen
Tüm fotoğraflarda
Başka bir sen doğdun içime
İçim çekti içini taze çayı yudumlarken
Buharında sadece sen
Koktun
Ama sen yoktun
Limanda duran tüm gemiler
Tüm martılar
Seyyal zamanda
Sensiz gelip giden tüm
İlhamlar seyyar
Nerde kaldı sen nerede duruyor gözlerin

...
Yollar çıkmıyor
Pütürlü sokaklarına
Kaçkar dağlarını sırtıma verdim
Denizin ve çayın döl yataklarında
Karın, iklimin yeşilinde
Kaybolduğu yerde
Bahar başlar saçlarında
Yağmur yağar
Bahar nisandan evvel
Gelir bendeki
Sana
Çay daha ocakta
Ateşle demlenirken

Ocak 2014
Harun KOÇBAY
(Şahin Tepesi) Rize

Harun Koçbay

Yorgun Çiçek

Yağmur yağmaya başlamıştı
Ay boyu gök gürültüsünü dinledik
Tanrı ne çok özlemişti bizi
Ne çok sarılmamızı istedi o büyük Rab
Pencere kenarlarında
Kulağımda eleni karaindrou her gece
Fikrimde bir çiçek
Fikrinde solmuş bir kayısı çiçeği
Saatler ileri alınmış, belki son çiçek
Firak, bir sürgün gibi
Şakaklarımda turna katarı
Her beyaz
Ah ne çok özledik
Gülüşünü bir çiçeğin renginin solmazlığını
İşte sürgün kulak ardı tüm çiçeklerim
Öyle darmadağın gittin ki
Ne uyku ne de uyanıklık kaldı
Yarıp kaldı pazarlarda gül rengin
Öptüğüm gülüşlerin dişlerimin arasını sızlattırdı
Kül oldu ardında bıraktığın şehir
Düştü her gece geceye bıraktığın pencerenin önündeki ay yüzün
Ne çok gökyüzümüz kaldı gecenin renginde
Ne ihaneti ne gecenin karanlığı
Ne de solmuşluğu çiçeğin
Bir tek kokusu kaldı ellerimde
Şimdi saat üç
Kimi uyanık kimi yatmış
Baş ucumda tik tak saat sesi
Penceremden ay ışığı çiçeğin hüznü dolar
Dolarda götürür neyden ne kaldıysa

mayıs/2016

Harun Koçbay

Harun Koçbay